Житният класец

Близо до къртичината на Поразия израсна растение, което никой не бе виждал. Стъбълцето му бе тънко и зелено. Изглеждаше така, сякаш всеки момент ще се прекърши. Част от корените бяха над почвата. Извика Златноелечко дворянчетата и започнаха да гадаят какво е това.

Седмата точица рече, че това е трева. Златноелечко каза да изчакат, за да видят в какъв цвят ще разцъфти, защото може би е цвете. Щипалката заяви, че ако не им харесва, веднага може да го отреже с ножицата. Докато се чудеха какво да правят, от къртичината изскочи Поразия и каза:

-Не го пипайте, към средата на лятото на върха на тънкото стебло ще се образува скривалище и в него ще има много вкусни зрънца.

-Ти пък откъде знаеш? –попита седемточковата калинка.

-Зная, миналата година ги опитах, а мравката Мина ми разказа за скривалището. – отвърна къртицата.

Шенер Юмер

От този ден нататък всички чакаха с нетърпение да се появи скривалището със зрънцата… Не мина много време и горната част на стъбълцето се оформи, и вече ясно се виждаше, че там едно над друго в две редици са строени зрънца. В началото това скривалище беше зелено, но полека то пожълтяваше, докато един ден стана съвсем жълто.

-Ето, не съм само аз със златно елече. – радостен каза Златноелечко. - Има и растение, чието скривалище е златно.

-Наистина. – съгласи се Седмата точица и попита. – А кога да опитаме зрънцата му?

Къртицата ѝ отговори:

-Още няколко дни и зрънцата ще се изронят. Миналата година аз и мравките оставихме само едно зрънце, от което израсна това растение, но ако този път оставим пет, ще пораснат нови пет растения и ще имаме повече зрънца догодина.

-Добре, всичко ни е ясно, само дето не разбрахме това растение ли е, или скривалище на зрънца?! – попита гъсеницата. Досега тя не се бе обаждала.

В това време се зададе семейство Нежнолюбови и Мина им обясни:

-Растения са тревата, храстите, цветята и дървета. А това растение, до което стоите, е жито. Като смелят житото, от него правят брашно, а от брашното пекат хляб.

-И той е много вкусен. А „скривалището“ на зрънцата се казва житен клас. – допълни Трудолюб.

-Искам догодина да израсне много жито. – рече Златноелечко.

-От всички в двора ние, мравките, най-много имаме нужда от житните зрънца, защото през зимата се храним с тях. – отвърна Трудолюб.

Минаха около дванадесет месеца и аз отново спрях до къртичината. Видях израснали житни стъбълца и на всяко от тях по едно скривалище за зрънца. А Златноелечко ги гледа като стари познати.